

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-233/2025
cu privire la examinarea contestației înaintate de către avocatul Xxxx
Xxxxxx, în interesele lui Xxxxxx Xxxxxxxx împotriva Hotărârii Colegiului de
disciplină și etică nr. 3-63/2023 din 26.05.2023

01 iulie 2025

municipiul Chișinău

Examinând în procedură scrisă contestația înaintată de către avocatul Xxxx Xxxxxx, în interesele lui Xxxxxx Xxxxxxxx, împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-63/2023 din 26.05.2023, audiind informația prezentată de către doamna Rodica Ciobanu, Consiliul Superior al Procurorilor–

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-63/2023 din 26.05.2023, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de Xxxxxx Xxxxxxxx împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Gladcov.

La data de 29.05.2023, avocatul Xxxx Xxxxxx, acționând în interesele lui Xxxxxx Xxxxxxxx, a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație, solicitând casarea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-63/2023 din 26.05.2023 și soluționarea cauzei prin aplicarea față de procurorul în Procuratura Anticorupție, Cristina Gladcov a sancțiunii disciplinare prevăzute de art.39, alin.(1), lit. e) din Legea nr. 3/2016 cu privire la procuratura - eliberarea din funcție.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La data de 27.10.2022, petiționarul Xxxxxx Xxxxxxxx a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor, solicitând verificarea unor fapte pretins a fi comise de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Cristina Gladcov.

În susținerea plângerii formulate petentul a relata că, În luna februarie 2017, cu implicarea unor persoane cunoscute ca fiind certate cu legea și aflate sub influența organelor de procuratură, ar fi fost organizată o provocare în scopul intimidării și sancționării petentului, Xxxxxx Xxxxxxxx, ca represalii pentru refuzul acestuia de a colabora cu regimul existent la acea dată. În consecință, a fost inițiată urmărirea penală împotriva sa, în temeiul art. 326 alin. (1) din Codul penal (trafic de influență).

În sprijinul celor afirmate, petentul invocă faptul că, după o perioadă de peste cinci ani de inacțiune procesuală, la data de 30.11.2021, procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, doamna Cristina Gladcov, ar fi dispus într-o singură zi o succesiune de măsuri procesuale, respectiv:

- la data de xx.xx.2021, a emis ordonanță privind efectuarea măsurilor de căutare a învinuitului;
- în aceeași zi, a constatat nereușita localizării acestuia și a emis ordonanță de reținere;
- tot în aceeași zi, a constatat imposibilitatea executării reținerii și a dispus inițierea procedurii privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv;
- demersul în vederea aplicării arestului preventiv a fost depus, în aceeași zi, la Judecătoria Chișinău, sediul Xxxxx;

- în termen de 48 de ore, la data de xx.xx.2021, instanța de judecată a emis mandatul de arest, iar pe xx.xx.2021, mandatul a fost introdus în baza de date a INTERPOL în vederea arestării și extrădării.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2022, a fost admis recursul declarat de apărătorul învinuitului XXXXXX XXXXXXXX, fiind casată încheierea instanței de fond, și s-a pronunțat o decizie nouă, prin care demersul procurorului de aplicare a măsurii preventive a fost respins în întregime.

Petentul consideră că procurorul Cristina Gladcov a acționat cu neglijență gravă și a încălcat atribuțiile de serviciu, prin tergiversarea nejustificată a urmăririi penale pe o perioadă de cinci ani și prin simularea desfășurării activităților procesuale în data de xx.xx.2021, când, într-un interval foarte scurt, a emis o serie de acte procesuale fără temei probator solid sau rațiuni obiective care să justifice urgența lor.

Totodată, XXXXXX XXXXXXXX a invocat faptul că procurorul a aplicat în mod necorespunzător prevederile legale, după cum urmează:

- deși deținea datele de contact ale învinuitului și apărătorului său, a omis prezentarea demersului privind aplicarea sau prelungirea măsurii preventive, împreună cu materialele și probele anexate, încălcând prevederile art. 308 alin. (2) Cod de procedură penală;

- cu încălcarea art. 5 §4 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a desemnat un avocat din oficiu, fără a prezenta o justificare temeinică pentru excluderea avocatului ales;

- a încălcat dispozițiile art. 52 alin. (2) din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură (în vigoare la data respectivă), prin faptul că nu a solicitat Consiliului Uniunii Avocaților acordul necesar reținerii ori arestării unui avocat aflat în exercitarea profesiei;

- în cadrul ședinței Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2022, a indus în eroare instanța afirmând că „nu a solicitat acordul Consiliului Uniunii Avocaților deoarece mandatul de arest nu a fost pus în aplicare”, deși, la acel moment, mandatul fusese introdus în baza de date INTERPOL încă din xx.xx.2021.

Petentul a mai susținut că, prin conduita sa, procurorul Cristina Gladcov a comis acțiuni și omisiuni care, fie cu intenție, fie din neglijență gravă, au condus la încălcarea drepturilor și libertăților sale fundamentale, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale. Un exemplu este omisiunea de a informa organizația INTERPOL despre anularea mandatului de arest, fapt ce a condus la privarea nelegală de libertate a petentului pentru o perioadă de 72 de ore, cu încălcarea dreptului la libertate individuală.

Se mai precizează că, la data de 08.11.2022, în circuitul instituțional al Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată o altă plângere cu conținut identic, formulată de același petent.

În temeiul art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sesizările formulate de către XXXXXX XXXXXXXX au fost transmise, conform competenței, Inspecției procurorilor, în vederea examinării comportamentului procurorului Cristina Gladcov prin prisma criticilor și susținerilor expuse în sesizare.

Având în vedere conținutul identic al sesizărilor, acestea vizând același procuror și aceleași fapte, Inspekția a concluzionat că între sesizări există elemente de conexitate, motiv pentru care, în conformitate cu prevederile art.43 alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, acestea au fost conexe.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspekția procurorilor

Prin decizia din xx.xx.2022, Inspekția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Gladcov, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

În urma examinării sesizării depuse de Xxxxxx Xxxxxxxx, Inspekția procurorilor a constatat că, în ceea ce privește presupusa inacțiune a procurorului care ar fi condus la nelucrarea cauzei penale nr. xxxxxxxxxx, faptele reies într-un mod diferit față de cum au fost prezentate. Astfel, dosarul penal s-a aflat inițial, în perioada xx xxxxxxxxxx 2017 – xx xxxxxxxxxx 2019, în gestiunea procurorilor Gheorghe Ciobanu și Alexandru Gaina din cadrul Procuraturii Anticorupție. Ulterior, prin ordonanța procurorului ierarhic superior, începând cu data de xx xxxxxx 2019, procurorul Cristina Gladcov a fost desemnată conducător al urmăririi penale. Pe 25 august 2020, cauza penală nr. xxxxxxxxxx a fost conexată cu dosarul penal nr. xxxxxxxxxx, ambele rămânând în gestiunea procurorului Cistina Gladcov.

Contrar susținerilor privind lipsa acțiunilor procesuale, Inspekția a reținut că, deși nu au fost efectuate acțiuni cu participarea directă a învinuitului Xxxxxx Xxxxxxxx, dosarul nu a fost lăsat în nelucrare. În cadrul urmăririi penale au fost desfășurate atât acțiuni de urmărire penală, cât și măsuri speciale de investigație, al căror caracter confidențial nu permite detalierea acestora. De asemenea, au existat tentative repetate de citare a învinuitului și a apărătorului său, în vederea desfășurării procedurilor procesuale. Xxxxxx Xxxxxxxx, însă, nu a utilizat posibilitatea prevăzută de lege de a se adresa judecătorului de instrucție pentru a solicita accelerarea procesului penal, deși Codul de procedură penală, la art. 20 alin. (5), îi oferă acest drept în cazurile de întârziere.

Pe lângă aceste constatări, Inspekția a analizat și volumul de muncă al procurorului Cristina Gladcov, apreciind că încărcătura de dosare a fost excesivă. Până la data de 2 noiembrie 2022, aceasta avea în gestiune 277 de cauze penale, exercitând urmărirea penală în alte 31. Din total, 55 de cauze au fost transmise în instanță cu rechizitoriu, iar în alte 52 urmărirea penală a fost încetată. În 60 de cauze, a reprezentat acuzarea de stat în instanță, în privința a 90 de inculpați, și a întocmit 13 generalizări în conformitate cu programele instituționale. Astfel, în raport cu contextul obiectiv și cu această sarcină de muncă complexă, Inspekția a concluzionat că prelungirea urmăririi penale nu poate fi imputată procurorului.

Referitor la acuzația de „mimare” a acțiunilor procesuale la data de xx xxxxxxxxxx 2021, s-a constatat că în acea zi procurorul Cristina Gladcov a emis mai multe acte: ordonanța de căutare a învinuitului, ordonanța de reținere și demersul de arestare preventivă. Deși primele două nu au fost puse în executare, ele au fost urmate de demersul de arestare, act juridic de natură să le suprimă pe cele anterioare. Această succesiune nu denotă un comportament simulat, ci reflectă gravitatea escaladată a măsurilor dispuse în contextul în care Xxxxxx Xxxxxxxx, deși citat legal, nu s-a prezentat la organul de urmărire penală, fiind ulterior localizat în Republica Xxxxx. Așadar, motivul invocat pentru aplicarea măsurii arestului preventiv – eschivarea de la urmărirea penală – era justificat în mod obiectiv. De asemenea, demersul privind arestul preventiv a fost validat prin încheierea instanței din x xxxxxx 2021, iar casarea ulterioară a acesteia, prin Decizia Curții de Apel din x xxxxxx 2022, a avut loc exclusiv din cauza lipsei acordului Consiliului Uniunii Avocaților, fără să se rețină vreo abatere din partea procurorului.

În ceea ce privește relația cu avocatul ales al lui XXXXXX XXXXXXXX, XXXX XXXXXX, Inspecția a stabilit că, deși petiționarul a notificat organele de urmărire penală despre alegerea acestuia, avocatul nu a prezentat niciodată documentele originale prevăzute de art. 70 alin. (7) din Codul de procedură penală, necesare pentru confirmarea legală a împuternicirilor. Organele de urmărire penală au transmis numeroase citații, dar, fie nu au primit răspunsuri, fie au fost solicitate amânări. Această lipsă de diligență a fost interpretată în mod rezonabil de către organul de urmărire penală ca o imposibilitate de validare a calității de apărător ales, ceea ce a justificat desemnarea unui avocat din oficiu și necomunicarea actelor către XXXX XXXXXX. În acest context, nu se poate vorbi despre înlăturarea avocatului ales, ci despre neconfirmarea calității legale a acestuia de a reprezenta cauza.

De asemenea, în privința pretensei încălcări a obligației de a înmâna avocatului ales demersul de arestare preventivă și actele justificative, Inspecția a constatat că, în lipsa împuternicirilor legale, comunicarea acestor acte ar fi contravenit dispozițiilor privind confidențialitatea urmăririi penale și protecția datelor cu caracter personal. Mai mult, demersul privind desemnarea unui avocat din oficiu nu a fost întocmit de procurorul Cristina Gladcov, ci de ofițerul de urmărire penală, ceea ce exclude și mai mult orice culpă în sarcina acesteia.

În ceea ce privește încălcarea art. 52 alin. (2) din Legea privind avocatura, care impune solicitarea acordului Consiliului Uniunii Avocaților pentru reținerea și arestarea unui avocat, Inspecția a concluzionat că, deși acest acord era obligatoriu, omisiunea procurorului Cristina Gladcov de a-l solicita nu atrage răspunderea disciplinară. Motivul constă în faptul că aplicarea legii într-o situație concretă, în lipsa unor reglementări clare și în baza unei interpretări raționale și de bună-credință, nu poate constitui abatere disciplinară. Această concluzie este susținută de practica și doctrina în domeniu.

Referitor la omisiunea de a solicita radiera din baza de date INTERPOL a informației privind arestul preventiv al lui XXXXXX XXXXXXXX, după ce măsura fusese revocată de instanță, s-a stabilit că procurorul Gladcov a transmis în timp util Decizia Curții de Apel Chișinău către ofițerul de urmărire penală responsabil. Întârzierea în operarea modificărilor în baza de date INTERPOL este imputabilă exclusiv angajaților Centrului Național Anticorupție. Comunicarea deciziei în termen este dovedită și de faptul că documentul se regăsește cusut la dosar, alături de acte procedurale întocmite ulterior.

În concluzie, Inspecția procurorilor a stabilit că toate acțiunile și inacțiunile imputate procurorului Cristina Gladcov se încadrează în limitele legii, fiind explicabile prin circumstanțele obiective ale cauzei, volumul de muncă și conduita rezonabilă a acesteia. Nu există indicii de rea-credință, neglijență sau interpretări abuzive ale legii. Astfel, nu se justifică angajarea răspunderii disciplinare a procurorului, iar unele dintre disfuncționalitățile semnalate, în special cele legate de cooperarea internațională, aparțin altor instituții, aflate în afara competenței Inspecției procurorilor.

III. Motivele expuse în contestația împotriva deciziei Inspecției procurorilor

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, la data de 27.12.2022, XXXXXX XXXXXXXX a depus o contestație împotriva deciziei de încetare a procedurii disciplinare, solicitând anularea acesteia și aplicarea față de procurorul în

Procuratura Anticorupție, Cristina Gladcov a sancțiunii disciplinare prevăzute de art.39, alin.(1), lit. e) din Legea nr. 3/2016 cu privire la procuratura - eliberarea din funcție.

Obiecțiile contestatarului au vizat atât modul de instrumentare a dosarului penal în care acesta are calitatea de învinuit, cât și caracterul pretins formalist și părtinitor al Deciziei de încetare a procedurii disciplinare emisă la xx.xx.2022 de către inspectorul Mircea Roșioru.

Contestatarul a reclamat faptul că, în procesul penal intentat împotriva sa, i-a fost grav încălcat dreptul la apărare. Deși a indicat în mod expres că avocatul ales este Xxxx Xxxxxx, organul de urmărire penală a continuat să emită citații și să comunice acte procesuale prin intermediul acestuia, în timp ce, în mod contradictoriu, ulterior s-a emis o ordonanță de neadmitere a acestuia în cauză.

În opinia lui Xxxxxx Xxxxxxxx, această inconsecvență pune sub semnul întrebării legalitatea citărilor și a întregului demers procesual privind aplicarea măsurilor preventive, dat fiind că nu a fost respectat mecanismul legal de desemnare a apărătorului și nu s-a apelat, la momentul oportun, la Consiliul Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat. Astfel, el susține că a fost lipsit de un apărător legal recunoscut, ceea ce compromite dreptul său la un proces echitabil.

O altă critică a vizat faptul că procurorul Cristina Gladcov a formulat demersul pentru arestarea preventivă fără ca materialele relevante să fi fost comunicate anterior învinuitului sau apărătorului acestuia, încălcând în mod direct prevederile Codului de procedură penală. Mai mult, în susținerea demersului, s-ar fi utilizat ordonanțe de căutare și reținere care, potrivit chiar Deciziei inspectorului, nu au fost puse în executare și nu au produs efecte juridice. Din această perspectivă, Xxxxxx Xxxxxxxx consideră că procurorul a fundamentat o măsură privativă de libertate pe acte nule de drept, ceea ce constituie o abatere gravă.

De asemenea, contestatarul a acuzat lipsa de coerență și rigoare juridică a Deciziei de încetare a procedurii disciplinare, indicând că inspectorul Mircea Roșioru a operat cu prezumții, ipoteze și supoziții în loc de fapte probate. În opinia sa, întreaga motivare a deciziei s-a construit pe o logică circulară și contradictorie, în care se afirmă simultan că avocatul ales nu are calitate în proces, dar este totuși citat în mod repetat; că învinuitul nu are apărător, dar totuși i s-au trimis acte prin intermediul acestuia. Aceste inconsecvențe, în opinia autorului, invalidează nu doar acțiunile procurorului, ci și concluziile inspectorului, care, în loc să investigheze obiectiv și imparțial, ar fi acționat ca un apărător al procurorului vizat.

Contestatarul a atras atenția și asupra faptului că dreptul la avocatul ales nu este doar o normă internă, ci un principiu fundamental confirmat în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, citând în acest sens cauze precum *Idalov v. Russia*, *Dvorski v. Croatia* și *Venet v. Belgium*. În acest context, invocarea de către inspector a faptului că hotărârea CEDO *Gilanov v. Moldova* ar fi fost pronunțată după momentul adoptării măsurii de arestare este considerată irelevantă și manipulatorie, deoarece standardul CEDO privind accesul la avocat era deja bine conturat anterior acestei hotărâri.

La fel, contestatarul a criticat faptul că inspectorul și procurorul și-au permis să interpreteze unilateral și neautorizat normele legale, declarându-le ca fiind „neproducătoare de efecte juridice”, fără existența unei abrogări formale sau a unei interpretări oficiale emise de autoritatea competentă, ceea ce depășește cadrul legal.

IV. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr. 3-63/2023 din 26.05.2023, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de către XXXXXX XXXXXXXX împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Gladcov.

În motivarea soluției adoptate, Colegiul de disciplină și etică a reținut că Inspecția procurorilor a oferit o apreciere justă circumstanțelor cauzei examinate. Astfel, în acțiunile procurorului Cristina Gladcov nu au fost identificate temeuri rezonabile care să indice comiterea unor abateri disciplinare pasibile de atragerea răspunderii disciplinare în conformitate cu prevederile Legii cu privire la Procuratură.

Colegiul a reiterat că angajarea răspunderii disciplinare presupune îndeplinirea cumulativă a condițiilor generale privind existența unei fapte ilicite, a vinovăției și a unei legături de cauzalitate între faptă și rezultatul produs. În mod special, vinovăția trebuie stabilită în mod cert, în baza unui probatoriu relevant și suficient administrat în cauză.

Potrivit prevederilor art. 3 din Legea cu privire la Procuratură, procurorul își desfășoară activitatea în temeiul principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale. Aceste principii îi conferă autoritatea de a adopta decizii în mod independent și unipersonal în cauzele pe care le gestionează. Independența procesuală este garantată prin excluderea oricărei influențe de natură politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra activității procurorului.

În acest context, Colegiul a apreciat în mod critic afirmațiile petentului referitoare la presupusa îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către procurorul nominalizat, precum și la aplicarea incorectă a legislației în vigoare. Aceste susțineri nu au fost susținute prin probe concludente și nu reflectă o abatere disciplinară atâta timp cât nu sunt determinate de o schimbare fundamentală în practica de aplicare a normelor de drept, iar acțiunile sau inacțiunile reclamate nu au fost săvârșite cu intenție sau din neglijență gravă, astfel încât să fi condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale petentului, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale la care statul este parte.

Colegiul a concluzionat că procurorul Cristina Gladcov și-a exercitat atribuțiile în deplină concordanță cu principiile legalității, imparțialității, integrității și independenței procesuale, iar aceste circumstanțe nu pot constitui temei pentru atragerea răspunderii disciplinare (art. 3 alin. (4) din Legea cu privire la Procuratură).

Pe de altă parte, Colegiul de disciplină și etică a subliniat că nu are competența de a examina legalitatea actelor dispuse în cadrul urmăririi penale, al soluționării petițiilor sau al reprezentării acuzării în instanță. Rolul său este de a analiza dacă modul în care un procuror a decis să acționeze într-o speță concretă corespunde legislației și normelor de conduită profesională care reglementează activitatea procurorilor.

Prin urmare, exercitarea unui control asupra legalității sau temeiniciei actelor emise de procuror nu este posibilă în cadrul procedurii disciplinare reglementate de Legea nr. 3 din 25 februarie 2016. Respectarea principiului independenței decizionale exclude o astfel de verificare în cadrul acestei proceduri, aceasta fiind de competența exclusivă a procurorului ierarhic superior sau, după caz, a instanței de judecată în exercitarea controlului judiciar.

V. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 29 mai 2023, avocatul Xxxx Xxxxxx, acționând în numele și în interesele lui Xxxxxx Xxxxxxxx, a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-63/2023 din 26 mai 2023. Prin această contestație, s-a solicitat casarea hotărârii respective și soluționarea cauzei prin aplicarea față de procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, Cristina Gladcov, a sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 39 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, constând în eliberarea din funcție.

În conținutul contestației, avocatul a susținut că atât hotărârea Colegiului de disciplină și etică, cât și decizia Inspecției procurorilor privind încetarea procedurii disciplinare, sunt ilegale, neîntemeiate și nemotivate. Acesta a accentuat faptul că, în cazurile în care se dispune încetarea procedurii disciplinare, hotărârea Colegiului trebuie să cuprindă o descriere clară a faptelor invocate în sesizare, precum și motivarea explicită a inexistenței unei abateri disciplinare în raport cu acele fapte.

Invocând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, avocatul a argumentat că nivelul de detaliere a motivării depinde de diversitatea mijloacelor de apărare disponibile părților, precum și de prevederile legale, tradițiile judiciare și practicile de redactare specifice fiecărui sistem juridic. Cu toate acestea, pentru a respecta exigențele unui proces echitabil, motivarea trebuie să reflecte faptul că instanța (sau autoritatea competentă) a examinat efectiv și cu seriozitate aspectele esențiale invocate de partea interesată.

În acest context, autorul contestației a evidențiat lipsa totală a unei părți motivatorii în hotărârea emisă de Colegiu, care nu a oferit niciun răspuns argumentelor formulate anterior împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx xxxxxxxxxx 2022.

Totodată, în susținerea contestației, au fost reiterate raționamentele deja exprimate în cadrul contestației anterioare împotriva deciziei Inspecției procurorilor privind încetarea procedurii disciplinare.

VI. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul notează că, potrivit pct.9.5 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor¹, act instituțional revizuit prin Hotărârea nr.1-40/2025 din 20.02.2025, Consiliul Superior al Procurorilor poate examina, în procedură scrisă și fără citarea părților, contestațiile împotriva hotărârilor de încetare a procedurii disciplinare, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse în termenul prevăzut la pct. 9.6.

În conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Contestația înaintată s-a examinat în procedură scrisă și fără citarea părților, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare.

Contestatarul Xxxxxx Xxxxxxxx și avocatul care acționează în interesele acestuia, Xxxx Xxxx, nu au prezentat Consiliului probe noi.

Procurorul Cristina Gladcov, vizată în procedura disciplinară, nu și-a expus poziția vizavi de cele invocate în contestație.

¹ Aprobare prin Hotărârea nr.12-225/2016 din 14.09.2016

Cu referire la speța în cauză, inspectorul-șef din cadrul Inspecției procurorilor, domnul Mircea Roșioru, a prezentat o referință în care a susținut temeinicia deciziei privind încetarea procedurii disciplinare.

În completarea argumentelor expuse în decizia emisă, inspectorul a subliniat că, potrivit constatărilor rezultate în urma verificării disciplinare, XXXXXX XXXXXXXX a informat Centrul Național Anticorupție la data de 31 ianuarie 2019 și Procuratura Anticorupție la data de 18 martie 2019 despre desemnarea avocatului XXXX XXXXXX în calitate de apărător în cauzele penale pendinte, solicitând, totodată, ca actele procesuale și orice formă de comunicare oficială să fie transmise acestuia.

Totodată, s-a stabilit că în datele de 10, 15, 17, 23 și 28 decembrie 2020, precum și 6 ianuarie 2021, ofițerul de urmărire penală din cadrul CNA, Xx. XXXXX, a transmis citații pentru desfășurarea acțiunilor de urmărire penală atât lui XXXXXX XXXXXXXX, cât și apărătorului acestuia, avocatul XXXX XXXXXXXX. Transmiterea citațiilor s-a realizat prin intermediul aplicațiilor de mesagerie „Viber” și „WhatsApp”, prin e-mailul „Gmail” și prin adresa electronică de serviciu a avocatului. Probele administrate au arătat că aceste mesaje au fost vizualizate de destinatari, iar în unele cazuri s-au trimis răspunsuri prin care se solicita reprogramarea acțiunilor, în timp ce în alte situații nu s-a oferit niciun răspuns.

O atitudine similară a fost observată și în relația cu Inspecția procurorilor. Astfel, în aceeași zi și într-un interval de timp scurt, XXXXXX XXXXXXXX a răspuns prompt e-mailului inspectorului când a fost informat despre prelungirea termenului de verificare a sesizării, însă nu a transmis nicio confirmare de recepție a deciziei Inspecției din xx xxxxxx 2022, chiar dacă ulterior a formulat contestație împotriva acesteia în termenul legal. Această conduită evidențiază o lipsă de bună-credință din partea autorilor sesizării disciplinare, manifestată prin refuzul deliberat de a confirma primirea corespondenței oficiale transmise prin e-mail sau aplicații de mesagerie.

Mai mult, în susținerea contestației și în critica adusă Hotărârii Colegiului de disciplină și deciziei Inspecției procurorilor, avocatul XXXX XXXXXXXX a invocat doar prima teză a art. 67 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit căreia avocatul dobândește calitatea de apărător din momentul asumării angajamentului de apărare cu consimțământul persoanei în cauză. Cu toate acestea, avocatul a omis să menționeze teza a doua a aceluiași alineat, care prevede obligația apărătorului de a notifica organul de urmărire penală sau instanța despre asumarea calității sale, precum și prevederile art. 70 alin. (7) pct. 1)–3) din același cod, potrivit cărora apărătorul trebuie să prezinte documente justificative privind calitatea sa profesională și împuternicirile exercitate: legitimația de avocat, dovada permisiunii de a practica profesia și mandatul biroului de avocați sau alt document echivalent.

Verificarea disciplinară a constatat că, pe tot parcursul urmăririi penale, în pofida solicitărilor adresate în mod repetat, avocatul XXXX XXXXXXXX a omis să prezinte organului de urmărire penală, în original, setul complet de documente impus de lege.

Prin urmare, în această speță nu sunt incidente dispozițiile legale care reglementează înlăturarea apărătorului din proces, ci cele care vizează admiterea acestuia în desfășurarea procedurilor penale. În aceste condiții, conduita procurorului Cristina Gladcov nu poate fi calificată drept abatere disciplinară.

În concluzie, Inspecția procurorilor a reținut că, atunci când este pusă în discuție vinovăția unui procuror sau judecător într-o procedură disciplinară, aceasta trebuie dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil. În urma verificărilor efectuate, nici Inspecția procurorilor și nici, ulterior, Colegiul de disciplină și etică, în faza de

examinare a contestației, nu au identificat acțiuni sau inacțiuni ale procurorului Cristina Gladcov care să fie de natură ilicită ori abuzivă.

În aceste condiții, concluziile formulate de Inspekția procurorilor, preluate în Hotărârea Colegiului de disciplină și etică privind activitatea procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție, Cristina Gladcov, rămân valabile.

Ca urmare, Inspectorul-șef a solicitat respingerea contestației formulate de avocatul Xxxx Xxxxxx, în numele lui Xxxxxx Xxxxxxxx, ca fiind neîntemeiată, și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-63/2023 din 26 mai 2023.

VII. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul Superior al Procurorilor, după analizarea contestației formulate de către avocatul Xxxx Xxxxxx, în interesele lui Xxxxxx Xxxxxxxx, a argumentelor acestuia prin care exprimă dezacordul față de soluția dispusă prin Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-63/2023 din 26.05.2023, a poziției reprezentantului Inspekției procurorilor, precum și după o examinare atentă a tuturor materialelor cauzei și a aspectelor relevante ale procedurii disciplinare, constată că soluția pronunțată de Colegiul de disciplină și etică este temeinică și justificată, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru fundamentarea acestei concluzii, se expun în continuare considerentele de fapt și de drept care au stat la baza deciziei Consiliului.

În urma examinării materialelor cauzei, Consiliul Superior al Procurorilor reține că decizia emisă de Inspekția procurorilor este legală, temeinică și conține o motivare explicită și detaliată în raport cu criticile formulate de către Xxxxxx Xxxxxxxx. Argumentele prezentate sunt în concordanță cu situația de fapt și de drept reținută în cadrul procedurii disciplinare și sunt reflectate în mod corespunzător atât în decizia de încetare a procedurii disciplinare, cât și în Hotărârea Colegiului de disciplină și etică, contestată ulterior.

În acest context, este important de subliniat că contestația formulată de avocatul Xxxx Xxxxxx, în interesele lui Xxxxxx Xxxxxxxx, reprezintă, în esență, o reiterare a criticilor și nemulțumirilor deja exprimate în sesizarea inițială și în contestația formulată împotriva deciziei Inspekției procurorilor din xx.xx.2022. Acest aspect evidențiază o tendință de reluare formală a unor argumente examinate în mod obiectiv și complet de către organele abilitate — Inspekția procurorilor și Colegiul de disciplină și etică.

Astfel, în cadrul unei evaluări amănunțite a susținerilor formulate de petent, Inspekția procurorilor nu a identificat elemente care să probeze îndeplinirea necorespunzătoare, de către procurorul Cristina Gladcov din cadrul Procuraturii Anticorupție, a atribuțiilor sale de serviciu în legătură cu instrumentarea cauzei penale nr. xxxxxxxxxx, respectiv nu a constatat existența unor acțiuni sau inacțiuni ce ar putea constitui abateri disciplinare.

Toate afirmațiile privind presupusele omisiuni sau încălcări ale obligațiilor de serviciu ale procurorului Gladcov au fost analizate individual și respinse prin argumente obiective.

Astfel, referitor la pretinsa încălcare a art. 52 alin. (2) din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, Inspekția procurorilor nu a identificat probe care să ateste că procurorul ar fi acționat cu rea-credință. La momentul formulării demersului de aplicare a măsurii preventive, procurorul s-a bazat pe o interpretare legală rezonabilă, considerând că acordul Consiliului Uniunii Avocaților nu era

necesar. Chiar dacă instanța a apreciat contrariul, interpretarea făcută de procuror a fost una logică și de bună-credință, ceea ce exclude orice formă de răspundere disciplinară.

Cu privire la desemnarea unui avocat din oficiu, în lipsa celui ales, s-a constatat că avocatul pretins a fi ales, Xxxx Xxxxxx, nu a prezentat documentele necesare, prevăzute de art. 70 alin. (7) Cod de procedură penală, pentru confirmarea calității sale de apărător. În aceste condiții, desemnarea unui avocat din oficiu s-a realizat în deplină conformitate cu dispozițiile legale, în lipsa unei excluderi nejustificate a apărătorului ales.

Cu referire la presupusa neprezentare a demersului privind arestarea preventivă, s-a reținut că, în absența unei confirmări legale a calității apărătorului, comunicarea materialelor cauzei ar fi fost nelegală. În plus, având în vedere eschivarea de la urmărirea penală a lui Xxxxxx Xxxxxxxx, prezentarea efectivă a demersului și a probelor nu a fost posibilă.

În ceea ce privește reținerea petentului în Xxxxx, după revocarea mandatului de arest, s-a constatat că autoritățile competente au informat Direcția INTERPOL cu privire la modificarea măsurii, însă reținerea a avut loc anterior actualizării bazei de date. Acest fapt, de natură pur administrativă, nu poate fi imputat procurorului.

Prin urmare, Consiliul constată că nu există temeiuri pentru reținerea vreunei abateri disciplinare în sarcina procurorului Cristina Gladcov. Nu s-au identificat acțiuni sau inacțiuni comise cu intenție ori din neglijență gravă, care să fi condus la încălcarea drepturilor fundamentale ale petentului, sau care să indice abuz, rea-credință ori conduită incompatibilă cu statutul profesional al unui procuror.

Consiliul reiterează că, pentru a fi angajată răspunderea disciplinară a unui procuror, este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: existența unei fapte ilicite, vinovăția și existența unei legături de cauzalitate între faptă și rezultatul produs. În absența oricăruia dintre aceste elemente, nu se poate dispune aplicarea vreunei sancțiuni disciplinare.

În prezenta cauză, nu a fost demonstrată existența unei fapte ilicite și nu s-a stabilit un rezultat negativ concret ce ar fi survenit ca urmare a unei conduite necorespunzătoare. De asemenea, nu se poate vorbi despre o eroare gravă de procedură ori despre o întârziere nejustificată în activitatea procurorului.

Art. 37 lit. d) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură prevede expres că sancțiunea disciplinară poate fi aplicată doar în cazul comiterii unei abateri, iar aceasta trebuie să fie proporțională cu gravitatea faptei. În lipsa unei fapte ilicite, procedura disciplinară nu poate fi continuată.

Totodată, se subliniază că o contestație trebuie să fie motivată în mod corespunzător, în limitele prevăzute de art. 86 alin. (3) lit. b) din Legea cu privire la Procuratură. Exprimarea unui simplu dezacord față de soluția adoptată, în absența unor argumente solide care să demonstreze netemeinicia sau nelegalitatea hotărârii contestate, nu reprezintă un temei valid de admitere a contestației.

În analiza sa, Consiliul a constatat că Inspecția procurorilor și Colegiul de disciplină și etică au evaluat probele administrate în raport cu criteriile de relevanță, concludență, utilitate și veridicitate, iar soluția de clasare a cauzei disciplinare este în deplin acord cu acestea.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs

eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997). Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999).

CtEDO a statuat că instanțele naționale nu au obligația de a răspunde detaliat fiecărui argument al părților, mai ales dacă acesta este invocat în mod repetat. Extinderea obligației de motivare depinde de caracterul deciziei și de circumstanțele cauzei. În cazul în care instanța supremă refuză admiterea unei contestații pe motiv că nu sunt întrunite temeiurile legale, o motivare succintă poate fi suficientă pentru respectarea cerințelor art. 6 din Convenție (*Bachowski v. Polonia*, 2 noiembrie 2010). Astfel, potrivit Consiliului, soluțiile adoptate de Inspecția procurorilor și Colegiul de disciplină și etică sunt pe deplin justificate și conforme cu prevederile legale aplicabile, nefiind necesară o reiterare suplimentară a acestora.

Prin urmare, Consiliul Superior al Procurorilor confirmă că procedura disciplinară a fost desfășurată cu respectarea legislației aplicabile, iar lui XXXXXX XXXXXXXX și avocatului său le-au fost oferite toate garanțiile procesuale necesare.

În consecință, Consiliul reține că în faptele imputate procurorului Cristina Gladcov nu se regăsesc elementele constitutive ale unei abateri disciplinare. Astfel, contestația formulată de avocatul XXXX XXXXXX, în interesele lui XXXXXX XXXXXXXX, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-63/2023 din 26.05.2023 va fi menținută ca fiind legală și justificată.

În temeiul considerentelor expuse, în temeiul art. 37, art. 70 alin. (1) lit. f), art. 77, art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; pct. 9.11 lit. a) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor; pct. 81 lit. a) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația înaintată de către avocatul XXXX XXXXXX, în interesele lui XXXXXX XXXXXXXX, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-63/2023 din 26.05.2023.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ